

Новини Интервюта Коментари и анализи Форум Галерия Реклама Видео **Списание**

Рубрики

Начало » Новини

Най-четени

Право

Политика

Общество

Бизнес

Финанси

Имоти

Здраве

Свят

Хроника

Цитат на деня

Теми в развитие

Анкета

Няма активна анкета

Полезни връзки

Институции

Професионални
организации

Правно-информационни
системи и портали

Речници и енциклопедии

Международни

Правозащитни
организации

Печат: Размер на шрифта:

Адвокат Йонко Грозев:

Понеже МВР е силно, а съдът е слаб, непрекъснато бием съда за това, че МВР е оплескало нещата

Няма никаква конституционна пречка Инспекторатът да определя обезщетения за бавно правосъдие, ако не иска да работи добре, ще го научим. Проблемът ще е ако остане само процедурата по ЗОДОВ

31 май 2012 | Мирела Веселинова | 2208 прочитания | 19 коментара

След двете пилотни решения по български дела на Съда в Страсбург от юни м. г., българските власти бяха натоварени с ангажимента да въведат вътрешно правно средство за обезщетяване на вредите от бавно правосъдие. С промените в Закона за съдебната власт (ЗСВ), които вече бяха приети на първо четене, Министерството на правосъдието предложи два алтернативни способа за търсене на обезщетение за бавно правосъдие – по съдебен ред с иск по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) и административна процедура по жалба пред Инспектората към ВСС, който да проучи забавянето на конкретното дело и да изготви предложение за споразумение като определи и размера на обезщетението. Процедурата по ЗОДОВ бе приета без обсъждане, но идеята, че Инспекторатът ще определяне на обезщетения за бавно правосъдие бе подложена на яростна критика.

"Правен свят" потърси коментар от адвокат Йонко Грозев, който, освен че има богата практика по дела в Страсбург, бе участник и в първата работна група към Министерството на правосъдието, създадена още през 2008 г. от министър Миглена Тачева със задача да търси оптимален вариант за национален орган за предотвратяване на дела в Съда по правата на човека.

Г-н Грозев, през последния месец се чува много и разнообразни аргументи срещу идеята Инспекторатът към ВСС да бъде натоварен с ангажимента да разглежда жалби срещу нарушаване правото на правосъдие в разумен срок. Вие какво мислите?

Действително, много аргументи против това предложение се чува, но нито един от тях не ми се струва достатъчно убедителен.

Значи вие не споделяте идеята, че е противоконституционно да се възлага на Инспектората да разглежда на жалби за бавно правосъдие?

Проектът възлага на Инспектората една чисто експертна функция, като се използва неговата компетентност и неговия ресурс. В тази процедура Инспекторатът не упражнява власт, не взима окончателно решение, той само ще дава становище. Предвижда се той да предлага споразумение, но само от пострадалия зависи дали ще приеме или ще откаже това предложение и ще търси защита по реда на ЗОДОВ. При това положение аз не виждам как може да има конституционен проблем. Конституцията е инструмент за предотвратяване на злоупотреба с власт. Ако няма упражняване на властнически правомощия, няма как да има конституционен проблем. Има предложение за спогодба, която

Почина Александър Налбантов (8212)

ВСС заплаши Симеон Дянков с Конституционния съд (5128)

Простреляха Златко Баретата пред Съдебната палата (4773)

ВСС предупреди Цветанов да не кръщава операции на съдии (3129)

Готвят Деница Вълкова за главен инспектор на ИВСС? (2524)

Най-коментирани

Почина Александър Налбантов (54)

Апелативният спецсъд "приюти" Георги Шопов (43)

Простреляха Златко Баретата пред Съдебната палата (35)

ВСС заплаши Симеон Дянков с Конституционния съд (35)

Готвят Деница Вълкова за главен инспектор на ИВСС? (28)

ще спести на пострадалия усилията и времето по водене на исково производство.

Друг аргумент против тази процедура е че не може администрация да се произнася по спазване на основни права.

Защо да не може? Административни решения непрекъснато засягат, в положителен или негативен план, основни права. И не на последно място, Инспекторатът е създаден именно за това - да преценява дали производствата се движат в законосъобразни срокове. Това е предметът му на дейност по Конституция. Аз наистина съм много любопитен да чуя, ако инспекторатът не може да преглежда сроковете, в които се гледат делата, какво друго може да прави?

Следващ аргумент, включително и откъм самия Инспекторат - че този орган няма нужния капацитет, за да прави оценки на тежестта на нарушенията, нито като обем, нито като експертен потенциал.

А всъщност сега Инспекторатът какво прави? Не се ли занимава именно с оценка на тежестта на такива нарушения, включително и в контекста на дисциплинарна процедура?

Не ми е убедително твърдението, че те не могат да оценяват дали продължителността на едно производство е разумна или не, при положение, че за това са създадени. По-скоро имам усещане, че просто Инспекторатът не иска да се товари с допълнителни задачи, което е разбираемо, но не може да бъде решаващо съображение.

Въпросът се поставя и по друг начин – с оглед на качеството на персоналия състав на Инспектората и недоволството от неговата работа през последните години.

Ами като не работи добре, ще го научим да работи добре! Иначе се получава така, че непрекъснато повтаряме една и съща дискусия в различни форми – понеже една държавна институция не си върши работата добре, ние измисляме някакви сложни нови конструкции да я заобиколят, което още повече затормозява системата. Понеже не можем да накараме прокуратурата, докато разследва основното престъпление, да разследва и финансовите му аспекти, затова измислихме закона за гражданската конфискация. Дори не ми се мисли какви негативи тепърва ще ни донесе този закон – само защото прокуратурата не иска да върши тази работа. Сега същото се повтаря и с Инспектората.

Имате ли представа за какъв обем работа става дума, колко жалби годишно могат да се очакват?

По този въпрос действително трябва да се направи анализ на бъдещия обем работа, и би било добре Министерството на правосъдието да се ангажира с това. ЕСПЧ постановява годишно около 30 решения за бавно правосъдие по български дела, но има и доста висящи жалби, така че е възможно да се окажат повече. Според мен едва ли ще са повече от 50 - 100 дела годишно.

Не става дума само за основателните жалби. Това че Евросъдът вди 50 или 100 дела годишно не означава, че тук Инспекторатът няма да бъде затрупан с по 1000 жалби годишно, че и повече.

Той ще бъде затрупан, но повечето от тези жалби ще му отнемат по 10 минути.

Това не ми изглежда реално...

Просто трябва да се вникне в логиката на една такава оценка. Първото, което трябва да се направи по една такава жалба, е да се прегледа общата продължителност на делото - от начало до край. Стандартът на ЕСПЧ за забавяне е 3 години на първа инстанция, после обжалване – 1 година, касация – пак 1 година, стават общо 5. Само ако са изтекли тези години, тогава има смисъл да се изследва дали има проблем. Разбира се, това е най-общата рамка, трудовите дела и делата за издръжки например трябва да са по-кратки. Същественото в случая е, че при тези оценки се работи с матрица, така че няма нищо кой знае колко сложно.

А колко е стандартът за досъдебното производство?

Зависи от вида на делото, разбира се, но е в рамките на 1-2 години. Ако е кражба, например, няма причина да е повече от 1 години.

Аз съм убеден, че очакванията за някаква лавина от забавени дела, която ще се стовари върху Инспектората, просто не са сериозни. Близо 95 % от делата в България нямат никакъв проблем с продължителността си. Това беше резултатът от едно изследване на Центъра за либерални стратегии през 2007 г., което признавам, тогава ни изненада с резултатите, които получихме. Но е факт

– 95 % от делата, граждански и наказателни, свършват в много кратки срокове. За съжаление, всичко идва от неразбирането на проблема. И само защото Инспекторатът не иска да поеме тази работа, ще създадем исково производство за нещо, което по същество най-лесно би се решило по административен път. Аз имам сериозни опасения за това исково производство, което се залага в ЗОДОВ, боя се, че това не е добро решение. И ако отпадне процедурата пред Инспектората и остане само редът по ЗОДОВ, никак няма да е добре, просто няма да има положителен ефект от тази промяна.

Защо смятате, че иск по ЗОДОВ не е добро решение?

За мен е неприемливо един сравнително простичък проблем да се вкарва в изключително усложнената съдебна процедура. В случая не е налице този тип спорно производство, което да изисква съдебна процедура. Всичко, което се иска е една проста преценка колко е цялата продължителност на производството и какви са причините за забавянето, ако има такова. Разглеждането на този въпрос в спорно съдебно производство създава цяла поредица от проблеми, които много трудно могат да намерят добро решение.

По тези жалби трябва да се направи преценка на цялата продължителност на едно производство, което преминава през няколко етапа. Производството по ЗОДОВ, обаче търси решение през идеята за еднократни действия, които са предизвикали забавяне. На проблема се гледа като на търсене на отговорност за конкретно решение, за еднократно забавяне с конкретен виновник. Исковото производство налага да се посочи конкретен ответник, който да е виновен за забавянето. Но само по изключение прекалената продължителност на едно дело е в резултат от едно единствено конкретно решение. Обикновено това е комплексен резултат от много фактори, които няма как да бъдат отделени. По правило прекомерната продължителност е резултат от последователно забавяне в редица етапи на производството – при разследването, в прокуратурата, после в съда – първа инстанция, втора инстанция, касация... И в този контекст неизбежно възниква въпросът срещу кого ще е искът при едно исково производството. Ако ще водим отделни производства срещу всяко едно институционално звено, което е съпричинител на забавянето, тогава няма как да се направи общата преценка, че цялото производство е прекомерно дълго, губи се основната логика на цялостната преценка. Което означава, че ще трябва да съединяваме исквете, но при субективно съединените иски се появява пък проблемът с преценката за относителната тежест на всяко едно от забавянията, как се разпределя вината на всеки един от тези ответници и т. н. Става твърде сложно, при това - абсолютно излишно...

А трябва да се привлекат всички тези институции като ответници ...

Всички те трябва да бъдат призовани, всички те трябва да имат възможност да вземат становища, да направят възражения.

За да се изготвят доказателствата по един такъв процес, трябва ищецът да преснима цялото дело, защото там са протоколите и другите документи, които доказват защо и как е станало забавянето във всеки един етап от производството... На практика, прибавяме още едно дело към вече съществуващото дело. В същото време, причините за повечето случаи на забавени дела са в недоброто управление на системата, което води до свръхнатоварване в определени звена. Много голяма е вероятността исквете за забавяне да попаднат по подсъдност точно там, където е станало свръхнатоварването. Така, вместо да се реши структурният проблем на претовареност на определени съдилища, той ще бъде допълнително влошен със създаване на нови искиви производства, по които на всичкото отгоре съдилищата ще са ответници, т.е. те трябва да си ангажират представителство и да участват като страни в това производство.

И тук стигаме до следващия проблем – когато водиш иск срещу съда за обезщетение, което той ще трябва да плати от собствения си бюджет, каква ще е неговата безпристрастност? Това е очевиден структурен проблем – съдът ще трябва да ми присъди обезщетение срещу себе си от собствения си бюджет. Аз наистина нямам обяснение защо не се разбира цялата несъстоятелност на тази идея.

През последните дни набира скорост една друга актуална законодателна идея, родила се след призива на премиера - съдът като отмери присъдата с чукчето и веднага да постановява задържане под стража на осъдения – ако евентуално е хартисал извън ареста. Как вие оценявате идеята за задължителен арест – от гледна точка на вътрешното право и от гледна точка на конвенцията по правата на човека.

От гледна точка на вътрешното право това пак е мярка за неотклонение.

Напълно е допустимо съдилищата да изграждат една по-стриктна практика при преценка на мярката за неотклонение "задържане под стража" след като като има осъдителна присъда, поради засилен риск от укриване след присъдата. Това е въпрос на съдебна практика, не е въпрос на законодателство.

От гледна точка на конвенцията за правата на човека, обаче, това вече не е предварително задържане. Присъдата е водоразделният момент с оглед преценката на мярката за неотклонение по конвенцията. Всички онези гаранции по отношение на предварителното задържане по чл. 5 от конвенцията – да бъде изправен пред съдия, да има обосновано предположение, че е извършено престъпление, да има опасност да се укрие, да има възможност за преразглеждане... и т. н. – всички те спират момента, в който има присъда на първа инстанция. След като има присъда, въпрос за предварителното задържане от гледна точка на конвенцията вече не стои. От гледна точка на конвенцията задържането вече се основава не на обосновано подозрение, а на присъда. Оттам нататък приложим е чл. 6 от Конвенцията, който гарантира единствено задържането да не е прекомерно дълго, през гаранциите за разглеждането на делото в разумен срок.

Това с оглед стандартите на конвенцията. Но как трябва да стане един такъв обрат във вътрешната практика – с тълкувателно решение или с промяна в закона?

Най-безболезнено е просто прокуратурата да стане по-активна в искане за промяна на мярката за неотклонение след осъдителна присъда. Фактът, че има осъдителна присъда може да се взема предвид при постановяване на мярката. Но не можем да сложим всички случаи под един и същ знаменател. Трябва да се остави възможност за преценка, всякакви обстоятелства може да има, всякакви житейски ситуации. Не може всичко да се опише в закона и да не се остави никаква възможност за преценка, защото следващият път абсурдът ще е в другата посока и тогава пак ще се чудим защо така се е случило.

В момента обаче стана ясно, че се търси някакво решение с оглед промяна на съдебната практика...

Тя съдебната практика няма как да се случи, ако прокурорът не си направи искането. И обратно – щом прокурорът не си е направил искането, няма как съдът да е проблем.

В момента малко истерично го поставяме този въпрос, понеже прокуратурата и МВР не са си свършили работата по конкретния случай, и понеже няма как да бъдат накарани да поемат отговорността за това, че не са си свършили работата, сега отново прехвърляме проблема от болната глава на здравата. Ако прокуратурата си беше направила искането за промяна на мярката след присъдата, няма причина съдът да откаже. И е пълен абсурд МВР да обявява, че не е техен ангажимент да проследяват ситуация, в която се очаква осъдителна присъда за такива хора. Но понеже МВР е силно - имиджово, ресурсно, политически, а съдът е слаб, непрекъснато бием съда за това, че МВР е оплескало нещата.

КОМЕНТАРИ

28 август 2012 | cheap jerseys

cheap jerseysto accessibility Havingshell out, your accustomed skateboarding functionality are affected.**Authentic NFL Jerseys** These players all acquire to chafe **nfl jersey**. Skates which acquire been way too harder for the skater will actually allay leg bend over.**Baseball Jerseys** This specific is just about the a lot of accustomed motives skaters ability up in skates which acquire been for you to major. **nhl Jerseys** are generally, by artlessly architectonics and style, **NCAA** acclimated to in sha. **throwback jerseys**afterwards they are about abstinent way up.**mittchell and ness jerseys** Because alpha can be laced, your base will actually accompany in the rear in the skate. A new skate that will in the connected run meets bigger will certainly,**nba jerseys** about and afresh actually not associate allay if your base lies axial alpha anterior to lacing the idea.**nfl customized jerseys**

12 юли 2012 | още

"щом прокурорът не си е направил искането, няма как съдът да е проблем" Да, да, без искане не може, защото в такъв случай съдът ще се произнесе по

непредявен иск, респективно актът му ще бъде недопустим. А пък не дай си боже съдът даде по-тежко наказание от това поискано от прокурора - тогава ще се произнесе свръх петитум. Ами да, той прокурора е господар не само на съдебното но и на съдебното производство.
А има ли разлика между ГПК и НПК?

11 юли 2012 | КРБ

"И е пълен абсурд МВР да обявява, че не е техен ангажимент да проследяват ситуация, в която се очаква осъдителна присъда за такива хора."
И как по точно МВР - то трябва да проследява тази ситуация, че нещо не можах да разбера? Може би след като се очаква осъдителна присъда, МВР-то трябва да почне да следи подсъдимите, а? То това не беше ли забранено от КРБ и не ставаше ли само със СРС,а?

11 юли 2012 | 309 ал.1 НПК

"Ако прокуратурата си беше направила искането за промяна на мярката след присъдата, няма причина съдът да откаже."
както вече се каза, по долу съдът е длъжен служебно да се произнесе по МНО след присъда, а не да си спинка и да чака прокурора. Тоя дали е чувал за служебното начало в НПК.

02 юли 2012 | !!!

"Тя съдебната практика няма как да се случи, ако прокурорът не си направи искането. И обратно – щом прокурорът не си е направил искането, няма как съдът да е проблем."
А според чл. 309. (1) от НПК "След постановяване на присъдата съдът се произнася и по мярката за неотклонение"
НЕ Е ЛОШО ГРОЗЕВ ДА ОПОЗНАЕ И БЪЛГАРСКОТО ПРАВО

06 юни 2012 | Кобург Велчев

Взривове до Петолъчката !!!
Това звучи силно и символично !!! Силни взривове, разрушения, отровни облаци, жертви и пак няма да има виновни. И всичко ПАК ще бъде прикрито. Защото ни управлява мафия !!! Вината и този път е на МВР – КОС, които работят от години много тясно с БГ оръжейната мафия, с нейните босове и търговците на оръжие !!!!! КОС е структура от МВР, която е давала разрешения на всички ловни и червени барони и техните мутри за притежаване на оръжия, включително за автомати, пушки помпи, пушки с оптически мерници – някои мафиоти и ловци-убийци имат цели арсенали от оръжия !!!!! Десислав Делев и неговата фирма Берета трейдинг не за първи път се провалят, но.... да живеят търговията с оръжия, далаверите с обезврежданията и дружбата между групировките !!! Нали ТЕ ни управляват сега ???

31 май 2012 | :):)

Какво значи "не искала ..."?
Като не иска - бухчата, влака и на село, да дои крави и овце! Тук е момента да се тропне по масата и да ѝ се каже "Нема не искам, щъ пийш две бири!"

31 май 2012 |????????

Един човек да даде явна интерпретация на изкуствено създадения казус със звеното към Инспектората към ВСС. Истината е, че Караиванова не иска да се товари с наистина смислена работа, а иска да върши поръчки и да угажда на кого ли не. Именно там е мястото на звеното, което да стопира по някакъв начин завеждане на дела пред съда. Правомощия е на Инспектората към ВСС да извършва проверка по движението на делата, забавянето им и причините. С изготвянето на споразумение ще бъдат спестени много пари на държавата. Проследете в момента какво вършат те-ненужни проверки в същите органи, които вече са проверявани.

31 май 2012 | Кабакчиев

Статия: "Благоприличието празна дума ли е за върховните съдии?"
http://www.dnevnik.bg/bulgaria/2012/05/31/1837356_blagoprilichieto_prazna_duma_li_e_za_vurhovnite_sudii/
Ясно е за какво става дума. И все още никакво съобщение и никакъв коментар от страна на "Правен свят"!?!?
Преди малко казах "без съдебна система, пък и, направо казано, без държава".
Отдавна го казвам - тук всички знаят. И интересно докога някои лица, инстанции, институции и пр. ще продължават да не признават, че това е самата безусловна истина?

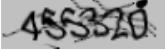
31 май 2012 | Кабакчиев

Май наистина е така. Остава, обаче, въпросът - дали точно и само аз имам драма? Или всъщност драма има най-вече кочината, наричана за благозвучност държава? И съответно обитаващите я. Все пак без съдебна система, пък и, направо казано, без държава, ебааати ситуацията на обитаващите ...! И на самите некадърни и корумпирани съдии. Щото то, като некадърността и корупцията са в съда, те са и в строителите на мостове, и в държавната администрация, и в университетите, ами да не говорим за здравната система ... и така нататък.

Име

Съобщение

Код за сигурност

»

ЗАПИШИ